

Amb l'objecte d'arbitrar els mecanismes necessaris per aconseguir la correspondència efectiva entre els serveis rebuts i els imports que ha d'abonar el subjecte passiu dels esmentats tributs, el Ministeri de Medi Ambient i les administracions autonòmiques implicades han de subscriure els convenis de col·laboració oportuns.»

Setze. S'hi afegeix un nou article 123 bis, amb la redacció següent:

«Article 123 bis. *Seguretat de preses i embassaments.*

Amb la finalitat de protegir les persones, el medi ambient i les propietats, el Govern ha de regular mitjançant un reial decret les condicions essencials de seguretat que han de complir les preses i embassaments, i establir les obligacions i responsabilitats dels seus titulars, els procediments de control de la seguretat i les funcions que corresponen a l'Administració pública.»

Disset. S'hi afegeix un nou apartat 4 a l'article 132, amb la redacció següent:

«4. Les societats estatals a què es refereix aquest article tenen la condició de beneficiàries per causa d'utilitat pública en els procediments d'expropiació forçosa que es desenvolupin en ocasió de la construcció, adquisició o explotació de les obres públiques hidràuliques que portin a terme en el marc del conveni a què es refereix l'apartat 2.»

Divuit. S'hi afegeix una disposició transitòria novena, amb la denominació «Instal·lacions de dessalinització d'aigua de mar i autoritzacions d'abocament» i la redacció següent:

«1. Les instal·lacions de dessalinització d'aigua de mar que estiguin en funcionament de conformitat amb la regulació que estableix l'article 12 bis de la Llei 46/1999, de 14 de desembre, poden continuar operant d'acord amb el contingut dels seus títols administratius habilitants, fins que s'extingeixi el termini de les autoritzacions o concessions corresponents. Transcorregut aquest termini, els titulars de les instal·lacions tenen dret preferent per obtenir una concessió administrativa, de conformitat amb el que estableix aquesta Llei.

2. Les persones físiques o jurídiques que s'hagin subrogat en la titularitat d'una autorització d'abocament d'aigües a l'empara del règim que estableix l'article 109 mantenen els drets i obligacions estipulats en els contractes autoritzats per l'organisme de conca corresponent fins que finalitzi el termini de vigència de l'autorització d'abocament.

Transcorregut el dit termini, la renovació de l'autorització l'ha de sol·licitar qui n'hagi de ser el titular, sense possibilitat de subrogació.»

Dinou. S'hi afegeix una disposició final quarta amb el contingut següent:

«1. A proposta dels ministres de Medi Ambient i Sanitat i Consum, el Govern ha de regular els requisits bàsics de qualitat de les aigües destinades a consum humà, incloent-hi les mesures de protecció de les captacions, amb la finalitat de garantir la protecció de la salut.

2. A proposta dels ministres de Medi Ambient, Sanitat i Consum i Agricultura, Pesca i Alimentació, el Govern ha de regular els requisits bàsics de qualitat de les aigües per a reg i, en particular, l'ús d'aigües residuals depurades.»

Disposició final segona. *Habilitació competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposen les regles 22a i 24a de l'article 149.1 de la Constitució.

Disposició final tercera. *Desplegament reglamentari.*

Es faculta el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant, Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 22 de juny de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

10623 *LLEI 12/2005, de 22 de juny, per la qual es modifica l'article 23 de la Llei de 8 de juny de 1957, del Registre Civil.* («BOE» 149, de 23-6-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'article 3 de la Constitució espanyola declara que el castellà és la llengua espanyola oficial de l'Estat i estableix que les altres llengües espanyoles també són oficials en les respectives comunitats autònomes d'acord amb els seus estatuts. A l'empara d'aquesta norma constitucional, sis estatuts d'autonomia han declarat l'oficialitat de les respectives llengües pròpies als territoris de les comunitats autònomes que els corresponen.

El Tribunal Constitucional ha declarat que l'article 3 de la Constitució suposa una habilitació de les comunitats autònomes amb llengua pròpia perquè, en el marc que estableixen els seus estatuts d'autonomia, puguin regular l'abast del concepte d'oficialitat (STC 82/1986, de 26 de juny, i 56/1990, de 29 de març), la qual cosa suposa establir el contingut bàsic de l'esmentada oficialitat (STC 337/1994, de 23 de desembre) i, a més, determinar les mesures que siguin necessàries per al foment o la normalització de la seva llengua pròpia (STC 74/1989, de 24 d'abril, i 337/1994, de 23 de desembre).

En compliment de la normativa constitucional i estatutària, les comunitats autònomes amb llengua oficial pròpia diferent del castellà han aprovat diverses lleis de política lingüística, normalització lingüística o ensenyament i ús de les respectives llengües pròpies que contenen normes diferents per a la regulació de la doble oficialitat amb diverses opcions, entre d'altres àmbits, en el dels registres públics.

En el desplegament legal del reconeixement de la realitat plurilingüe d'Espanya, és a l'Estat a qui correspon

establir, en virtut de la seva competència d'ordenació dels registres i instruments públics, la regulació del Registre Civil, regulació estatal que ha de respectar quant a l'ús de les llengües en l'esmentat Registre públic el principi de doble oficialitat que contenen les legislacions autonòmiques corresponents. D'aquesta manera es concilien les actuacions que en matèria d'ús de les llengües en el Registre Civil corresponen a l'Estat i a les comunitats autònomes amb una altra llengua oficial a més del castellà.

Aquesta Llei estableix una norma de caràcter general en virtut de la qual els assentaments s'han de realitzar en una llengua oficial en el territori en què radica el Registre i estableix que a les comunitats autònomes amb llengua oficial pròpia diferent del castellà els fulls dels llibres del Registre Civil, els impresos, els segells i els sistemes informàtics es distribueixen en les dues llengües oficials.

Article únic. *Modificació de la Llei del Registre Civil.*

S'afegeix un nou paràgraf al final de l'article 23 de la Llei del Registre Civil, de 8 de juny de 1957, amb el text següent:

«Els registres s'han de realitzar en llengua castellana o en la llengua oficial pròpia de la comunitat autònoma en què radiqui el Registre Civil, segons la llengua en què estigui redactat el document o en què es faci la manifestació. Si el document és bilingüe, s'han de fer en la llengua indicada per qui els presenti al Registre. Tot això, sempre que la legislació lingüística de la comunitat autònoma prevegi la possibilitat de redacció dels assentaments dels registres públics en idioma cooficial diferent del castellà.»

Disposició addicional única. *Distribució de fulls, impresos i segells.*

A partir de l'entrada en vigor de les disposicions reglamentàries que preveu la disposició final i als efectes del que estableix aquesta Llei, a les comunitats autònomes amb llengua oficial pròpia diferent del castellà els fulls dels llibres del Registre Civil, els impresos i els segells es distribueixen impresos en cadascuna de les llengües oficials.

Disposició transitòria única. *Registres civils no informatitzats.*

Als registres civils que no estaven informatitzats al moment d'entrar en vigor aquesta Llei, els és aplicable el que preveu l'últim paràgraf de l'article 23 de la Llei del Registre Civil segons la seva incorporació efectiva al procés d'informatització.

Disposició final única. *Desplegament reglamentari.*

En el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'aprovar les disposicions reglamentàries necessàries perquè la pràctica dels assentaments i l'emissió de certificacions o altre tipus de documents es puguin fer en les llengües oficials a la comunitat autònoma corresponent.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 22 de juny de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERI DE TREBALL I AFERS SOCIALS

10624 *REIAL DECRET 689/2005, de 10 de juny, pel qual es modifiquen el Reglament d'organització i funcionament de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 138/2000, de 4 de febrer, i el Reglament general sobre procediments per a la imposició de sancions per infraccions d'ordre social i per als expedients liquidadors de quotes a la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 928/1998, de 14 de maig, per regular l'actuació dels tècnics habilitats en matèria de prevenció de riscos laborals.* («BOE» 149, de 23-6-2005.)

Les reformes introduïdes a la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, i al text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, per la Llei 54/2003, de 12 de desembre, de reforma del marc normatiu de la prevenció de riscos laborals, pel que fa als articles primer (col·laboració amb la Inspecció de Treball i Seguretat Social), sisè (reforçament de la vigilància i del control del compliment de la normativa de prevenció de riscos laborals), vuitè (habilitació de funcionaris públics), quinze (infraccions per obstrucció), dissetè (contingut de les actes) i, en particular, el desplegament reglamentari que preveu el tercer paràgraf afegit en la nova redacció de l'apartat 2 de l'article 9 de l'esmentada Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, respecte a les noves comeses atribuïdes als funcionaris públics dependents de les administracions públiques que exerceixen tasques tècniques en matèria de prevenció de riscos laborals, afecten necessàriament el contingut del Reglament general sobre procediments per a imposició de sancions per infraccions en l'ordre social i per als expedients liquidadors de quotes de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 928/1998, de 14 de maig, així com el Reglament d'organització i funcionament de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 138/2000, de 4 de febrer, que, inevitablement, s'han de modificar de conformitat amb les innovacions introduïdes per l'esmentada Llei 54/2003, de 12 de desembre.

En concret, les diferents modificacions normatives que preveuen els dos reglaments pretenen assegurar que les actuacions comprovatòries fetes pels funcionaris públics esmentats en col·laboració amb la Inspecció de Treball i Seguretat Social s'efectuïn d'acord amb una seguit de principis que garanteixen:

a) La coherència del sistema d'inspecció sota l'actuació de criteris comuns i treball programat.

b) Que els funcionaris tècnics habilitats per exercir aquestes tasques comprovatòries ho siguin en relació amb la seva capacitat tècnica i actuïn d'acord amb un procediment reglat i comú.

c) Que les actuacions prèvies practicades pels esmentats funcionaris, en les quals es detectin irregularitats, després d'un requeriment inicial, puguin donar lloc directament a una acta d'infracció estesa pels inspectors de Treball i Seguretat Social, sense necessitat que aquests facin obligatòriament una visita posterior de comprovació, arbitrària per fer-ho els mecanismes necessaris en relació amb les dades que han de ser incorporades als informes dels tècnics habilitats esmentats, per a la seva posterior integració en les corresponents actes d'infracció, així com en relació amb la salvaguarda de la «pre-